

[Stubkjær Pedersen]

fond, så også de kan sætte ekstra skub på vedligeholdelses- og forbedringsarbejdet.

Netop i dag træder jo også de nye belåningsregler for fritidshuse i kraft, en ændring, der betyder, at fritidshusfabrikanterne nu kan konkurrere på lige vilkår med udlandet. Branchen skønner selv – og det er den, der mest har fingeren på pulsen – at det vil betyde merbeskæftigelse til flere tusinde bygningsarbejdere. I løbet af kort tid vil boligministeren komme med et aktstykke til finansudvalget om yderligere 300 mill. kr. til sanerings- og byfornyelsesaktiviteten. Det er også penge, der er hårdt brug for, og derfor er centrum-demokraterne absolut ikke utilfredse med, at regeringen har besluttet at øge tilsagnsrammen.

Men tilbage til ministerens redegørelse. Det er jo netop på reparations- og vedligeholdelsesarbejdet, at ministeren er lidt skeptisk, men efter hvad der rent faktisk er sket efter den 11. maj 1983 med vedtagelse af lovforslag nr. L 119 med ændringsforslag, forøgelse af tilsagnsrammen til byfornyelse, tror jeg faktisk, at beskæftigelsen på vedligeholdelsesområdet i det mindste vil blive opretholdt, måske endda udvidet, på trods af nedsettelsen af tilskudsprocenten i varmesynsloven til efteråret. Den forøgelse af det private nybyggeri, der helt utvivlsomt nu vil komme, fordi det er lykkedes for regeringen at få renten ned, vil også give merbeskæftigelse inden for byggebranchen.

En anden vigtig ting, jeg vil fremhæve i denne sammenhæng, er vedtagelsen af B 16 om en skattereform. Her er det blevet givet klart til kende, at et flertal i folketinget ikke ønsker fradragsretten afskaffet. Det vil altså sige, at eventuelle huskøbere ikke behøver at være utrygge, men roligt kan gå i gang. Det er der også meget der tyder på at de rent faktisk gør. Jeg har netop i formiddags talt med nogle af de største typehusfabrikanter herhjemme for at høre lidt om deres ordrebøger, og meldingen er ret klar: der er faktisk siden marts 1983 skrevet kontrakter på flere ejerboliger, end der blev solgt i hele 1982.

I de sidste officielle beskæftigelsestal, der er fra marts, er der også en positiv tendens, men jeg er overbevist om, at når tallene for maj og juni kommer frem, vil de vise en meget voldsom stigning i nyopførte ejerboliger. Det er godt, for CD ønsker nemlig, at bor-

gerne har en reel valgmulighed, når de skal vælge boligform. I de sidste par år må vi erkende at den valgmulighed ikke har eksisteret for borgere med almindelige lønindtægter. Der har næsten udelukkende været økonomisk mulighed for en almenyttig bolig eller her på det sidste måske en andelsbolig. Derfor har der også været et voldsomt pres på de støttede boliger på trods af den meget høje kvota.

Nu er vi igen ved at have en reel valgmulighed, og det betyder naturligvis, at der kommer gang i ejerboligbyggeriet, og måske lidt mindre pres på de støttede boligformer. Så jeg synes, meldingen fra den her debat må være helt klar: der er virkelig optimisme at se på aktivitets- og beskæftigelsesudviklingen inden for byggeriet.

Det er igen ved at blive godt at være dansker. Det er ved at være godt at være dansker, der vil købe ejerbolig.

Dræbye (RV):

Ikke mindst oven på det sidste indlæg synes jeg, det kan være rimeligt at sige tak til boligministeren for en nøgtern redegørelse for beskæftigelsessituationen i byggeriet. Der er, som det fremgår af ministerens redegørelse og af alle de tal, vi i øvrigt har til rådighed, ikke i sig selv noget, der kan underbygge en voldsom optimisme for byggebranchen, og det synes jeg fornuftigvis bør være udgangspunktet for drøftelsen i dag.

Jeg har også opfattet det sådan, at det andet udgangspunkt er, at vi i dag drøfter beskæftigelsen og i morgen under behandlingen af L 190 drøfter boligpolitikken nærmere indretning. Jeg skal derfor inskrænke mig til de sider af boligpolitikken, som har med beskæftigelsen at gøre.

Det generelle – det fremgår også af ministerens redegørelse – er, at på lidt længere sigt vil man kunne forvente, at den lavere rente vil give anledning både til øgede investeringer i boliger og til øgede erhvervsinvesteringer, og selv om reallønsforventningen eller realrenten ikke i samme grad er faldet, er der nogle umiddelbare likviditetsmæssige fordele for den enkelte forbundet med et lavere renteniveau, som i sig selv på lidt længere sigt, hvis det lave renteniveau fastholdes, kunne give anledning til en be-